

bærer for meget Præget af at være udarbejdet af en Kommission bestaaende af Tjenestemænd alene. Jeg føler mig forvisset om, at havde der været Lægmand med i Kommissionen, vilde Betænkningen være kommen til at se anderledes ud.

Der blev i Kommissoriet af Regeringen givet Kommissionen særlig tre Opgaver at løse. Der skulde for det første opnaas Ensartethed i Lønningsreglerne for de forskellige Etater, dernæst skulde der gives Tjenestemænd med Lønninger paa 1,500 Kr. og derunder et klækkeligt Lønningstillæg, og for det tredje skulde der opnaas Ligestilling for Tjenestemændene i Forhold til det Ansvar og den Betydning, deres Stilling havde i de forskellige Etater. Men hvorledes har Kommissionen nu benyttet dette Kommissorium? Der staar udtrykkeligt i Kommissoriet, at Lønninger paa 1,500 Kr. og derunder skulde have et klækkeligt Tillæg. Kommissionen er nu gaaet ud fra en Begyndelsesløn af 1,500 Kr., men de fleste Tjenestemænd begynde med en Løn under 1,500 Kr. De første 8 Klasser, ja, 10ende til 13de Klasse med, begynde alle med en Løn under 1,500 Kr., og mange ende med en Løn af 2,700—2,800 Kr. Hvis vi f. Eks., hvad jeg troede var det høje Tings Mening, den Gang havde nøjedes med at give dem, der i Øjeblikket have 1,500 Kr. og derunder et Løntillæg, lad os sige af 20 pCt., vilde det være et saa stort Paalæg, at selv Tjenestemændenes dristigste Forventninger ikke vilde have oversteget det. Og det vilde have kostet 1,100,000 Kr. i Stedet for som nu 2,900,000 Kr. Den Forskel af 1,800,000 Kr. er altsaa en Frugt af Forlangendet om ensartede Regler eller rettere Ligestilling og om, at de, der have 1,500 Kr. og derunder, skulle have en betydelig Forøgelse. Jeg tror, at dette vilde have været den rigtige Stilling for Rigsdagen at indtage i dette Øjeblik. Jeg skal ingeniunde modsige, at der kan være Lønninger, f. Eks. de københavnske Portørers og Postbudes, som ere for lave, og jeg skulde gerne være med til at give dem et klækkeligt Løntillæg, men jeg tror, at Tiden ikke nu er inde til efter 4 Aars Forløb at give saa store Tillæg, som der er Tale om, til Lønninger, der overstige 1,500 Kr.

Altsaa, man skulde naa til Ensartethed i Lønningsreglerne og til Ligestilling mellem de forskellige Etater. Men hvorledes stiller det sig i dette Øjeblik? En Ligestilling i de forskellige Etater vil selvfølgelig altid bero paa et Skøn fra deres Side, som diktere disse Love, men

som sagt, hvorledes stiller det sig nu? Hvis ærede Medlemmer ville slaa op i Betænkningens Bilag II, ville De se, at Etaternes Lønningsudvalg har tilstillet Folketingets Lønningsudvalg ikke mindre end 82 Ændringsforslag, der gaa ud paa mere eller mindre at forrykke det af Kommissionen eller Regeringen her forelagte Lovforslag. De gaa ud paa Flytning over i andre Klasser, højere Begyndelsesløn, Alderstillæg og Slutningsløn. Slige Bestemmelser bero paa et Skøn, men dette Skøn er og vil altid være forskelligt.

Hvorledes vil nu denne Ensartethed kunne virke paa andre, der ere i Samfundets Tjeneste? Vi have i Aar vedtaget et Forslag om Lærertilønninger, der gav en ret betydelig Forbedring, som jeg tror Lærerne vare tilfredse med. Ifølge det nævnte Forslag byde vi en Lærer, som har uddannet sig i 4 Aar og maaske bekostet 4,000 Kr. for at opnaa denne Stilling, en Begyndelsesløn af 700 Kr. samt Bolig og Brændsel, tilsammen vel 900 Kr., medens vi byde en Portør straks fra Begyndelsen 1,260 Kr. Og det er dog ikke Stillinger, der kunne sammenstilles. Dette Forhold vil føre til, at hver eneste Mand, der træder ind i Statens Tjeneste, vil med Tynde stille sine Fordringer og sige: Den og den faar saa meget, og jeg maa derfor ogsaa have saa meget.

Som jeg sagde, bærer dette Forslag for stærkt Præget af Kommissionens ensidige Sammensætning. Der er Bestemmelser i Forslaget, som jeg tror endog vilde vække Utilfredshed mellem Tjenestemændene og alligevel paabyrde Statskassen ret betydelige Udgifter. Der er endelig et nyt Princip, som jeg ikke tror er heldigt, og som jeg har omtalt i min Mindretalsbetænkning. Der er f. Eks. en stærk Fordeling af Lønnen efter Bopæl. Her er nu Klasse b. Der har været Tale i Udvalget om at forandre eller stryge hele denne Klasse og nøjes med at dele Satterne i 3 Afdelinger, gældende for København, for Proviensbyerne og for Landet. Hvis denne Klasse blev strøgen, blev altsaa den nuværende Klasse c til b og d til c, og derved vilde Statskassen spare 170,000 Kr. Og sikkert er det, at den vil kunne give Anledning til Utilfredshed mellem Tjenestemændene. Vi vide af Erfaring, at skønt der saa godt som ingen Forskel er — ja, i København have de dog lidt mere i Huslejegodtgørelse end i Provinserne, det er næsten al den Forskel, der er —, er det dog saaledes, naar jeg maaske undtager Portørerne, at Tjenestemændene altid